

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/122/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3212010217
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mészáros
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3212010217.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mészárosa a sudcov JUDr. Dušana Eckera a JUDr. Petra Tótha, v trestnej veci proti obžalovanému I. Y., pre pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 155 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného I. Y. a jeho obhajcov JUDr. Petra Ďurmeka a JUDr. Petra Peružeka a Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 23. októbra 2013, sp.zn. 1T/87/2012, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. decembra 2013 v Trenčíne, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e s a napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný I. Y., nar. XX.XX.XXXX uznáva vinným pre pokus prečinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 156 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 10.08.2012 v čase okolo 21.15 hodiny v Bánovciach nad Bebravou na Ulici G. pred pohostinstvom „U B.“ pod vplyvom pervitínu po predchádzajúcej hádke s I. T., z vrečka nohavíc vytiahol so slovami „veď ja ti ešte ukážem aj za tie peniaze“ vyklápací vreckový nôž s dĺžkou čepele 9 cm, rozbehol sa smerom k nej a s nožom v pravej ruke ju pokúšal pichnúť do oblasti brucha, pred čím odskočila, uhla sa a nožom ju pichol do oblasti hrudníka vľavo, po čom sklopil nôž a odišiel preč, v dôsledku čoho I. T. utrpela povrchovú bodnú ranu na hrudníku vľavo vpredu neprenikajúcu do dutiny hrudnej bez poškodenia vnútrohrudných orgánov, ktoré zranenie si vyžadovalo liečbu a práceneschopnosť v trvaní 6 dní.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 364 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 37 písm. h), m), § 38 ods. 2, 4 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr.zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.
Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa ukladá obžalovanému I. Y. trest prepadnutia veci a to 1 ks celokovový nôž striebornej farby s dĺžkou čepele 9 cm.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušuje výrok o treste odňatia slobody uloženým obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 20.02.2013, sp. zn. 1T/87/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 02.05.2013, sp. zn. 2To/27/2013 vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov nepodmienečne ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora sa zamietá.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 23.10.2013, sp.zn. 1T/87/2012, bol obžalovaný I. Y. uznaný vinným pre pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 155 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. na skutkovom základe, že dňa 10.08.2012 v čase okolo 21.15 hodiny v Bánovciach nad Bebravou na Ulici G. pred pohostinstvom „U B.“ pod vplyvom pervitínu po predchádzajúcej hádke s I. T., z vrecka nohavíc vytiahol so slovami „veď ja ti ešte ukážem aj za tie peniaze“ vyklápací vreckový nôž s dĺžkou čepele 9 cm, rozbehol sa smerom k nej a s nožom v pravej ruke ju pokúšal pichnúť do oblasti brucha, pred čím odskočila, uhla sa a nožom ju pichol do oblasti hrudníka vľavo, po čom sklopil nôž a odišiel preč, v dôsledku čoho I. T. utrpela povrchovú bodnú ranu na hrudníku vľavo vpred neprenikajúcu do dutiny hrudnej bez poškodenia vnútrohrudných orgánov, ktoré zranenie si vyžadovalo liečbu a práceneschopnosť v trvaní 6 dní, pričom vzhľadom na smer útoku na oblasť hrudníka a brucha, ak by sa poškodená nevyhla útoku, mohlo dôjsť aj k poškodeniu dôležitého orgánu v dutine hrudnej a v dutine brušnej, ktoré zranenia by si vyžiadali dĺžku liečby a práceneschopnosť v trvaní viac ako 6 týždňov.

Za to bol odsúdený podľa § 155 ods. 1 Tr.zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 7 Tr. zák. a s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušil výrok o treste uloženého obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 1T/87/2012-404 zo dňa 20.02.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 2To/27/2013-500 zo dňa 02.05.2013. ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Zároveň podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd uložil obžalovanému I. Y. trest prepadnutia veci a to: 1 ks celokovový nôž striebornej farby s dĺžkou čepele 9 cm a podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zák. obžalovanému uložil ochranné liečenie protitoxikomanické ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie okresný prokurátor v neprospech obžalovaného a to proti výroku o uloženom treste odňatia slobody ako aj obžalovaný a to čo do výroku o vine ako aj do výroku o uloženom treste odňatia slobody.

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania konštatoval, že sa stotožňuje s ustálením trestnoprávnej kvalifikácie konania obžalovaného tak ako to vyslovil v napadnutom rozsudku súd prvého stupňa, t. j. že obžalovaný spáchal pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 155 ods. 1 Tr. zák. a tiež prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. Poukázal, že súd v odôvodnení správne skonštatoval existenciu dvoch priťažujúcich okolností - spáchanie viacerých trestných činov (§ 37 písm. h) Tr. zák.) a skutočnosť, že už bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m) Tr. zák.). Nesúhlasil však s tým, že pri ukladaní trestu odňatia slobody obžalovanému súd aplikoval ustanovenie § 38 ods. 7 Tr. zák. V tejto súvislosti poukazoval na nález Ústavného súdu SR, sp. zn. PL.ÚS 106/2011 z 28.11.2012, ktorým bolo vyslovené, že v § 41 ods. 2 zák. č. 300/2002 Z.z. trestný zákon v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky s tým, že za tohto stavu je možné právnou normu uvedené v § 38 ods. 7 Tr. zák. využiť iba výnimočne, nakoľko v súčasnosti účinné znenie § 41 ods. 2 upravené spomínaným nálezom ÚS SR sa dotýka iba horných hraníc trestnej sadzby, kým ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. zák. dolných hraníc zákonných trestných sadzieb. Vzhľadom k uvedenému okresný súd nesprávne ukladal trest v upravenej trestnej sadzbe pri aplikácii ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. v rozpätí od 4 rokov do 13 rokov 4 mesiace, hoci správne mal byť obžalovanému určený trest odňatia slobody v trestnej sadzbe vypočítanej podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. upravenej § 41 ods. 2, § 38 ods. 4, § 37 písm. h), m) Tr. zák. v rozmedzí od 6 rokov do 13 rokov a 4 mesiace. Navyše súdom určený trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby nepovažuje za spravodlivý poukazujúc, že obžalovaný už bol dvakrát súdne trestaný a tiež jedenásťkrát priestupkovo postihnutý a napriek tomu sa opätovne dopustil závažnej trestnej činnosti. Na základe týchto skutočností navrhoval, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm.

e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu v Bánovciach nad Bebravou zo dňa 23.10.2013, sp. zn. 1T/87/2012 vo výroku o treste odňatia slobody a vo veci rozhodol sám, tak že obžalovanému I. Y. uloží trest podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr., zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 4, § 37 písm. h), m) Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody pri stredne zákonnej trestnej sadzby so zaradením na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný I. Y. podaným odvolaním prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Petra Peružeka sa domáhal zrušenia rozsudku súdu prvého stupňa vo výroku o vine ako aj uloženom treste odňatia slobody s tým, aby krajský súd ako odvolací súd rozhodol vo veci sám tak, že skutok trestnoprávne kvalifikovaný súdom prvého stupňa ako pokus prečinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 k § 155 ods. 1 Tr. zák. bude trestnoprávne kvalifikovať ako trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 156 Tr. zák. a podľa tejto právnej kvalifikácie aby mu bol uložený aj primeraný trest s použitím § 39 Tr. zák. Súčasne sa písomne vyjadril k odvolaniu okresného prokurátora s tým, že aj v tomto vyjadrení žiadal trestnoprávne kvalifikovať konanie obžalovaného ako ublíženie na zdraví podľa § 156 Tr. zák. a z týchto dôvodov navrhol, aby odvolanie okresného prokurátora bolo zamietnuté.

Obžalovaný I. Y. podané odvolanie písomne odôvodnil aj sám, ktorým sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku vo výroku o vine a uloženom treste odňatia slobody s tým, aby odvolací súd vec vrátil Okresnému súdu v Bánovciach nad Bebravou s právnym názorom, že skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba a bol trestnoprávne kvalifikovaný ako pokus ublíženie na zdraví podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 155 ods. 1 Tr. zák. má byť správne posúdený iba ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. Poukazoval predovšetkým na výpoveď znalca MUDr. Malého, ktorý sa na hlavnom pojednávaní vyjadril, že v prípade napadnutia poškodenej I. T. ide o úraz ľahký, pričom nebol preukázaný u neho úmysel spôsobiť poškodenej pokus ťažkej ujmy na zdraví, tak ako to uvádza obžaloba a tak ako to aj ustálil potom okresný súd vo svojom rozsudku.

Krajský súd verejné zasadnutie konané o odvolaní okresného prokurátora a obžalovaného vykonal v neprítomnosti poškodenej I. T., ktorá mala riadne vykázané upovedomenie o termíne konania verejného zasadnutia dňom 25.11.2013.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedla, že sa plne pridrižiava písomných dôvodov podaného odvolania. Navrhla zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste odňatia slobody obžalovanému a aby vo veci rozhodol krajský súd sám tak, že obžalovanému uloží úhrnný trest odňatia slobody pri stredne zákonnej trestnej sadzby podľa ustanovenia § 155 ods. 1 Tr. zák. so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, tak ako to vyplýva z dôvodov odvolania okresného prokurátora. Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného, toto považovala za nedôvodné a navrhla ho zamietnuť.

Obhajca obžalovaného JUDr. Peter Peružek sa plne pridržal písomných dôvodov odvolania poukazujúc tiež na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 02.05.2013, sp. zn. 2To/27/2013 v danej prejednávanej veci, v ktorom sú uvedené dôvody vrátenia veci súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Má za to, že okresný súd po splnení naznačených dôkazov v citovanom rozsudku krajského súdu nesprávne trestnoprávne kvalifikoval konanie obžalovaného ako pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 155 ods. 1 Tr. zák. predovšetkým s poukazom na vyjadrenie znalca MUDr. Malého a z toho pohľadu je dôvodné domnievať sa, že intenzita útokov obžalovaného nebola vedená úmyslom spôsobiť poškodenej ťažkú ujmu na zdraví. Na základe toho žiadal zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o vine ako aj treste s tým, aby odvolací súd skutok trestnoprávne kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 Tr. zák. a podľa tejto právnej kvalifikácie bol obžalovanému uložený aj primeraný trest. Odvolanie okresného prokurátora navrhol zamietnuť.

Obžalovaný I. Y. zopakoval, že skutok ľutuje. T. ublížiť poškodenej T. a súhlasil s návrhom jeho obhajcu, aby jeho konanie bolo trestnoprávne kvalifikované ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 Tr. zák. Odvolanie okresného prokurátora navrhol zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd na podklade odvolania obžalovaného ako aj okresného prokurátora preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, proti ktorým podali odvolanie a takto zistil, že odvolanie obžalovaného smerujúce do výroku o vine ako aj treste je dôvodné a odvolanie prokurátora smerujúce do výroku o uloženom treste odňatia slobody je nedôvodné a to na základe týchto právnych skutočností.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vo vzťahu k rozhodovaniu o vine a treste vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy, tak ako to bolo nariadené v prejednávanej veci pri predchádzajúcom prejednaní odvolania obžalovaného rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 02.05.2013, sp. zn. 2To/27/2013. Uvedeným rozsudkom vo vzťahu ku skutku, ktorý bol trestnoprávne kvalifikovaný ako pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 155 ods. 1 Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., ktorého sa mal obžalovaný dopustiť 10.08.2012 voči poškodenej I. T. a I. Y. za prítomnosti znalca z odboru zdravotníctva a farmácie MUDr. Jozefa Malého, ktorý podal znalecký posudok č. 90/2012. Tento postup v spôsobe dokazovania odvolací súd nariadil z toho dôvodu, aby týmto spôsobom súd prvého stupňa sa výsluchom svedkov T. a Y. zamerlal na podrobné zistenie priebehu skutkového deja, t.j. smerovanie útoku obžalovaného voči telesnej integrite poškodenej za pomoci bodnorezného predmetu z hľadiska intenzity tohto útoku do určitej oblasti telesnej integrity poškodenej. Na základe týchto výpovedí znalec MUDr. Malý po ich zhodnotení sa mal vyjadriť konkrétne k samotnej intenzite vedenia útoku obžalovaným voči poškodenej hodnotiac rozsah a miesto poranenia na tele poškodenej a na podklade jeho určenia (miesta poranenia) sa mal konkrétne vyjadriť, či v tejto oblasti tela človeka sa nachádzajú životne dôležité orgány, aké a v prípade ich vzniku ich poranenia z hľadiska intenzity a smeru vedenia útoku, či by mohlo dôjsť k ohrozeniu životných funkcií človeka. V uvedenom rozsudku odvolací súd vyvodil právny záver, že až po takto vykonanom dokazovaní bude môcť byť v súlade so zákonom ustálené, či obžalovaný I. Y. svojím konaním naplnil skutkovú podstatu žalovaného pokusu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 155 ods. 1 Tr. zák. alebo iba prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., ktorý prečin výtržníctva konaním obžalovaného je preukázaný.

Okresný súd v súlade s vyššie citovaným rozsudkom krajského súdu v prejednávanej veci vykonal hlavné pojednávanie 09.10.2013 a 23.10.2013, na ktorých ku skutku opätovne podrobne vypočul obžalovaného I. Y., svedka I. Y. a svedkyňu - poškodenú I. T. za prítomnosti znalca MUDr. Jozefa Malého. Znalec po zhodnotení zdravotnej dokumentácie týkajúcej sa zranenia poškodenej I. T. ako aj vyjadrení sa obžalovaného a svedkov Y. a T. v podstate jednoznačne na otázku, či sa vie vyjadriť k akému zraneniu by mohlo dôjsť u poškodenej pokiaľ by táto neurobila, ako uviedla, pohyb vzad, prípadne ak by dopad noža bol na telo poškodenej mimo rebra, vyslovil záver, že k tomuto sa jednoznačne nemôže vyjadriť, ale ako už uviedol, pokiaľ by útok bol vedený s menšou a stredne silnou intenzitou by vzniklo zranenie ako bolo zistené a pokiaľ by bol vedený s veľkou intenzitou, tak by mohlo dôjsť aj k zraneniu, ktoré by malo charakter vážnej poruchy zdravia. Teda nevylúčil, že by mohlo dôjsť k poškodeniu dôležitého orgánu ak by bol vedený na dutinu hrudnú a brušnú. Taktiež konštatoval, že nebolo lekárske vyšetrením potvrdené, že nôž narazil na rebro poškodenej. Zranenie poškodenej hodnotil ako úraz ľahký, ktoré si v priemere vyžiadalo dĺžku liečby 5-6 dní. V danom prípade, keďže išlo len o povrchové bodné poranenie uviedol, že toto mohlo byť spôsobené menšou, stredne silnou intenzitou.

Krajský súd na základe takto vykonaného doplneného dokazovania po vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa dospel k záveru, že v konaní obžalovaného, ktorý 10.08.2012 mal napadnúť poškodenú I. T. vyklápacím vreckovým nožom s dĺžkou čepele 9 cm, spôsobom ako to ustálil súd prvého stupňa nebolo jednoznačne bez pochybností preukázané, že toto konanie naplnilo zákonné znaky žalovaného zločinu pokusu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 155 ods. 1 Tr. zák. Tento skutkový a právny záver odvolacieho súdu vychádza po náležitom zhodnotení jednotlivých výpovedí, či už obžalovaného I. Y. ako aj svedkyne - poškodenej I. T. a svedka I. Y. a predovšetkým záverov znalca z odboru zdravotníctva a farmácie MUDr. Jozefa Malého. Krajský súd v tejto súvislosti poukazuje predovšetkým na tú skutočnosť, že nesporne vykonanými dôkazmi bolo preukázané, že intenzita vedenia útoku zo strany obžalovaného voči telesnej integrite poškodenej podľa charakteru rozsahu zranenia, v ktorom prípade išlo len o povrchové bodné poranenie, táto bola v stupnici menšej až stredne silnej, tak ako to ustálil znalec MUDr. Jozef Malý. Na základe týchto skutočností je možné vyvodiť záver, že nebola jednoznačne preukázaná tá časť skutkového deja popísaná v obžalobe okresného prokurátora, že vzhľadom k smeru útoku na oblasť hrudníka a brucha poškodenej, ak by sa poškodená nevyhla útoku, mohlo dôjsť aj k poškodeniu dôležitého orgánu v dutine hrudnej a dutine brušnej, ktorému tvrdeniu prokurátora v obžalobe odporuje aj vyjadrenie sa MUDr. Malého s poukazom na jeho závery znaleckého posudku, tak ako ich prezentoval na hlavnom pojednávaní 23.10.2013. Na základe týchto skutočností potom krajský súd ustálil, že konanie

obžalovaného vykazuje iba zákonné znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. s štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.

Krajský súd ako odvolací súd po vyhodnotení vykonaných dôkazov tak ako je vyššie uvedené na podklade odvolania podaného obžalovaným I. Y. podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vo veci rozhodol sám tak, že podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný I. Y. uznáva vinným pre pokus prečinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 156 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 10.08.2012 v čase okolo 21.15 hodiny v Bánovciach nad Bebravou na Ulici G. pred pohostinstvom „U B.“ pod vplyvom pervitínu po predchádzajúcej hádke s I. T., z vrecka nohavíc vytiahol so slovami „veď ja ti ešte ukážem aj za tie peniaze“ vyklápací vreckový nôž s dĺžkou čepele 9 cm, rozbehol sa smerom k nej a s nožom v pravej ruke ju pokúšal pichnúť do oblasti brucha, pred čím odskočila, uhla sa a nožom ju pichol do oblasti hrudníka vľavo, po čom sklopil nôž a odišiel preč, v dôsledku čoho I. T. utrpela povrchovú bodnú ranu na hrudníku vľavo vpredu neprenikajúcu do dutiny hrudnej bez poškodenia vnútrohrudných orgánov, ktoré zranenie si vyžadovalo liečbu a práceneschopnosť v trvaní 6 dní. Za to ho odsúdil podľa § 364 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 37 písm. h), m), § 38 ods. 2, 4 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov, ktorý trest považuje za primeraný a vyvážený v súlade s ustanovením § 34 Tr. zák. Obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Taktiež podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. uložil obžalovanému I. Y. trest prepadnutia veci a to 1 ks celokovový nôž striebornej farby s dĺžkou čepele 9 cm. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušil výrok o treste odňatia slobody uloženým obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 20.02.2013, sp. zn. 1T/87/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 02.05.2013, sp. zn. 2To/27/2013 vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov nepodmienečne ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Pokiaľ ide o odvolania okresného prokurátora, toto krajský súd ako odvolací súd podľa § 319 Tr. por. zamietol s poukazom na vyššie uvedené dôvody, ktoré viedli k vyhláseniu rozsudku v danej veci na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.